

СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ КАПІТАЛ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Рябінін О. В.

*асистент-стажист кафедри скрипки
Національна музична академія України імені П. І. Чайковського
м. Київ, Україна*

Рябініна Н. О.

*аспірантка кафедри економіки,
підприємництва та економічної безпеки
Державний податковий університет
м. Ірпінь, Україна*

Одним із цікавих напрямлень сучасної науки є міждисциплінарна концепція соціального капіталу, яка безпосередньо ставить конкретні питання буття, благополуччя, щастя та розвитку суспільства. На кінці минулого століття виділення чотирьох базових видів капіталів соціологом П. Бурд'є: економічного (товар, гроші), культурного (освіта, культура), соціального (соціальні мережі, відносини, належність) символічного (авторитет, престиж, визнання, репутація), в зв'язку з розвитком, дослідженнями та поширенням наукових теорій список доповнився особистим, політичним, інформаційним, людським, цифровим, реальним (фізичним) та іншими капіталами. Всі нові види капіталів перетинаються один з одним, маючи можливість взаємної конвертації, впливаючи на результативність: економіко-фінансовий політичний капітал (обсяг грошей на вплив електорального ресурсу політика), інформаційний політичний капітал (вплив СМІ на погляди виборців), символічний культурний капітал (авторитет майстрів мистецтва), особистий економічний капітал (чарівність та особливі якості при підписанні контракту) і т.д.

За останні десятиліття, сучасна наука приділяє увагу глибинному вивченню першоджерела – людині, висвітлюючи соціально-економіко-культурної проблеми, занурюючись в детальний аналіз поведінкових аспектів та нейро-лінгвістичних вимірювань. Проводячи аналіз народної української музики ми замислились над питанням: А як відносяться українці до народної музики і яка частка вагомості україніки в сучасному суспільстві? Співають українські пісні дома,

на свята і як часто? І стає від української музики на душі тепло і спокійно, особливо сьогодні, в складний час для країни?

«Народна музика стала основою практично всіх національних професійних шкіл, починаючи від простих обробок народних мелодій до індивідуального мистецтва та співтворчості, перетворюючи фольклорне музичне мислення, тобто закони, специфічні для тої або іншого народної музичної традиції. В сучасних умовах народна музика знов виявляється важливою силою як для професійної так і для різних форм самодіяльного мистецтва.» [1].

В проведеному опитуванні мешканців м. Києва та Київської області, пропонується дослідження збереження української спадщини та впливу народної музичної україніки на формування та аналіз середньо-статистичного сприйняття і розуміння культурних напрямів і музичних стилів населення України.

Дослідження «Статистично-порівняльний аналіз соціально-культурного розвитку музичної сучасності українського суспільства» проведено методом багатомірного концептуального аналізу з використанням панельних даних, отриманих шляхом письмового опитування на вулиці та в приміщенні під гаслом «Крок за кроком», анонімного опитування-моніторингу, інтернет-тестування та анкетування. Термін проведення: липень-вересень 2023 року. Розмір вибірки: 209 респондентів (чоловіків – 45 особи, жінки – 164 особи).

Соціально-культурний розвиток нашої країни, який базується на історичних кодах багатства та різноманіття української народної спадщини, стоїть на високому рівні нашого суспільства. (табл. 1).

Таблиця 1

Соціально-культурний розвиток музичного українського суспільства на 2023 рік (осіб)

№	Музичні стилі	Українська сучасна музика	Зарубіжна сучасна музика	Класична музика	Музика театру і кіно	Народна українська музика	Шансон	Джаз	Техно-інноваційна музика
1	Чоловіки (45)	11	4	4	3	19	1	1	2
2	Жінки (164)	41	12	33	24	47	2	1	4

Джерело: створено автором.

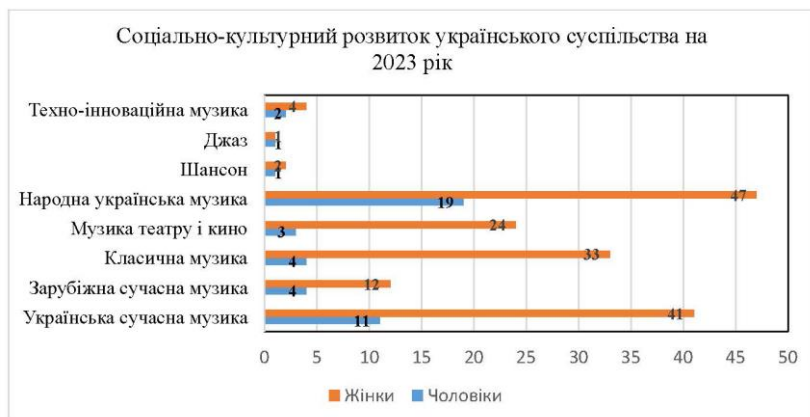

Рис. 1. Соціально-культурний розвиток українського суспільства на 2023 рік. Джерело: створено автором

Відповідно даним опитування та моніторингу ми бачимо значну перевагу інтересу до народної української музики (19/47) та сучасного українського музикування (11/41). Це підтверджує висновки музикознавців про тяжіння українського народу до пам'яті, вивчення та збереження української історії та підтримка національної ідентичності. «Поєднання соціального і культурного капіталу дає можливість правильного сприяння народної культури і пам'яті при взаємодії, співпраці, спілкуванні, використовуючи новітні технології та інноваційні засоби зв'язку. Вивчення та аналіз самої людини, її поведінки при вирішенні питань, багатовекторність знань, компетентність та глибокий інтелект, взаємовідносини та зв'язки, які впливають на подальший розвиток, свідомість та повага до історії, культурна складова та емоційна стійкість стають основним драйвером сучасності. Учасники процесу, починаючи з особистості до батьків, вчителя, друга чи наставника, виступають у ролі партнерів, на основі довіри та поваги у вирішенні спільних цілей, які спрямовані на підвищення рівня життя, збереження пам'яті, розвиток народної ідентичності та національної гордості і процвітання майбутніх поколінь. І не останню роль грає культура, народність, українська музика. Соціально-культурний капітал, це щось більше, ніж прості людські перемовини чи стосунки, це низька факторів, які долучають, перетинаючись між собою, довіру, соціальні норми та ідентичність, єднальну групову структурну приналежність, що об'єднує з музикою, культурою» [2].

Висновок. Українська нація завжди стоїть на стражі збереження своєї національної ідентичності. Код соціально-культурного розвитку

розвивається, примножується історичною пам'яттю та сучасним сьогоденням.

Література

1. Рукомойнікова О. Рябінін О. Українська ідентичність народного коріння як конвергенція музичного простору ХХ–ХХІ століття. *Baltic Journal of Legal and Social Sciences*, Number 3. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2021, 204 pages. Стр. 144–153. URL: [BjLSS_3_2021_новий_сайт.pdf](https://doi.org/10.36059/978-966-397-317-3-55)

2. Рябінін Ол., Рукомойнікова О. Поєднання соціально-культурного капіталу в єдиній парадигмі народності. *Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції «актуальні проблеми розвитку українського та зарубіжного мистецтва: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти»*. 16–18 червня 2023 року. Львів. С. 196–198. DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-317-3-55>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-349-4-23>

РЕМЕЙК ЯК ПРОВІДНА СТРАТЕГІЯ РЕЦЕПЦІ В МЕРЕЖЕВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Шевченко Н. В.

*аспірантка кафедри філософської антропології,
філософії культури та культурології*

*Навчально-науковий інститут філософії та освітньої політики
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

Ремейк, як феномен, що вперше виник в середовищі кінематографу, спочатку розглядався як спосіб кіновиробництва. Згодом літературознавці та критики [1] виявили ознаки проникнення ремейку як жанру в середовище літератури та драматургії. Ремейк як механізм перероблення, трансформації літературних творів стає дієвою стратегією реактуалізації класичних сюжетів та образів [2].

Претексти за різних причин повертаються авторами з минулого та переписуються згідно актуальних умов, часу та епохи. Таким чином виникає вторинний текст, текст-супутник, перероблений згідно актуального часу та читацького попиту – зі зміною жанру, та типу аудиторії тощо.